

За България сж характерни нѣколко сорта фъстъци, а именно:

I. *фъстъци съ правостоящи стѣбла* (бѣли и червени) и

II. *фъстъци съ влачеши се по земята стѣбла*. Правостоящитѣ фъстъци съ семена обвити съ червена ципа, сж известни на пазаря съ имената карловски, пловдивски или садовски фъстъци. Тѣ иматъ шушулка съ заоблени краища, която съдържа 3—4—5 сбито поставени, дребнички, червени семенца. (Глед. кар. № 1.)

Бѣлитѣ пѣкъ правостоящи фъстъци иматъ по кжси шушулки, по срѣдата прещипнати и обикновено съ 1—2 бледорозови, но по-едри семенца. Отъ този сортъ повечко сж застѣпени въ Св. Врачко и Петричко, поради което на пазаря сж придобили име петрички фъстъци. Въ опитнитѣ земледѣлски станции се праватъ опити и съ други сортове фъстъци, каквито сж: влачеститѣ бѣли, чисто испански сортове, американски (бразилски) и мн. др.

Какъ се отгледватъ фъстъцитѣ

Преди всичко, фъстъцитѣ, като тропично растение, за да вирѣятъ добре и да дадатъ плодъ, изискватъ повече топлина. Въ годината достатъчно е да има 5—6 топли, безъ мразъ, месеци, за да се развиятъ успѣшно фъстъцитѣ. Тѣзи условия, както казахме, сж особено благоприятни въ южна България, по долината на р. Тунджа, Марица и въ новитѣ земи—долината на рѣка Струма: Петричко и Св. Врачко. Раннитѣ есенни слани сж неблагоприятни за фъстъцитѣ. (срѣдната дневна температура да е 20—21°).

Посѣването на фъстъцитѣ става въ края на м. априлъ до къмъ 20. май. Тукъ не е безъ значение и почвата (нивата), на която ще се посѣятъ фъстъцитѣ, защото въ нея фъстъцитѣ ще развиятъ коренчетата си и ще черпатъ необходимитѣ за живота си хранителни вещества. Отъ опитъ установяватъ, че фъстъцитѣ могатъ да вирѣятъ въ доста различни почви: черноземъ, глинести, глинесто-пѣськкливи и пѣськливо-наносни. Въ тлѣститѣ почви фъстъцитѣ развиватъ буйни стѣбла и листа, отлични за фуражъ на добитѣка, но не даватъ добъръ плодъ. Освенъ